

indtager ved Behandlingen af et Konkursbo, skal endnu følgende bemærkes: Skifterettens væsentligste Funktion er selvfølgelig at afgjøre de med Hensyn til Konkursboets Behandling opstaaende Retspørgsmaal. Ligesom Skifteretten i samme Udtrækning som hidtil paa- kjender alle Tvistigheder om Rigtigheden og Omfanget af de paa Voet anmeldte Retskrav, saaledes tilkommer det Netten at afgjøre, om Konkursbehandling skal finde Sted, om en Person er berettiget til at møde og stemme paa Skiftesamlingerne (§ 61), om Voet kan udleveres Skyldneren enten i Henhold til Samtykke fra alle Fordringshaverne eller i Henhold til en i Overensstemmelse med Reglerne i Kap. 13 under Skifterettens Medvirkning vedtaget Afford. Endelig er det Skifteretten, som, naar ingen Afford finder Sted, afgjør, hvorledes Voet skal udloddes mellem de Berettigede.

Den foreslaaede Ordning af Voets Bestyrelse er i Principet den samme, som findes i flere fremmede nyere Konkurslove, og slutter sig navnlig nær til den, der er optaget i den norske Konkurslov. Denne har dog ikke troet at kunne lade den af Fordringshaverne paa den første Skiftesamling valgte Bestyrer og de samtidigt med ham valgte Udvalgsmedlemmer fungere lige til Voets Slutning, fordi de ere valgte paa et Tidspunkt, da det endnu ikke er givet, at de, der møde som Fordringshavere, virkelig have Krav paa Voet, og da i hvert Fald ikke alle Fordringshaverne have kunnet være tilstede. Det foreskrives derfor, at der, naar Fordringernes Prøvelse er tilendebragt, skal foretages nyt Valg af en Bestyrer og Udvalgsmedlemmer, saaledes at der altsaa bliver at skjelne mellem 1) den rent midlertidige Bestyrer, som strax bestilles af Skifteretten, 2) den midlertidige Bestyrer, som vælges af Fordringshaverne paa den første Skiftesamling, og 3) den egentlige Kurator, som vælges af Fordringshaverne paa en efter Fordringernes Prøvelse affholdt Skiftesamling. I Forflaget ere Nr. 2 og 3 slaaede sammen, og man har ikke anset det for nødvendigt, at der foretages nyt Valg, naar Fordringerne ere prøvede. Da det maa anses for at være af stor Vigtighed, at Voets

Bestyrelse snarest muligt overtages af en af Kreditorerne valgt Kurator, har det vel været nødvendigt at fastsætte, at den første Skiftesamling ikke maa indkaldes med et længere Bærsel end 3 Uger, men desuagtet tør det antages, at den som oftest vil være en nogenlunde talrig Forsamling af Fordringshaverne og kun af disse. Det vil vistnok kun forholdsvis sjældent indtræde, at det paa Skiftesamlingen skulde blive Noget tilladt at stemme, som senere viser sig ikke at være Kreditor, og endnu sjældnere vil det forekomme, at en saadan Persons Stemme skulde gøre Udslaget. Omvendt er der formentlig Grund til at vente, at de fleste Fordringshavere i Regelen ville give Møde allerede paa den første Skiftesamling, især naar Valg af saa stor Vigtighed skulle foregaa, eller at det taltfald — thi herpaa kommer det væsentligt an — vil være muligt for dem at møde. I denne Henseende er Forflagets § 55 af Vigtighed. Naar den dergivne Bestemmelse lagttages, vil vistnok i Regelen det overveiende Antal af Fordringshaverne eller deres Kommissjonærer, idetmindste naar bortses fra ganske ekstraordinære Tilfælde, erholde saa betimelig Underretning om Skiftesamlingens Afholdelse, at det bliver dem muligt at møde. Forsaavidt det imidlertid maa indrømmes, at der unægtelig vil kunne forekomme Tilfælde, hvor det har været umuligt for endog ikke saa ganske saa Fordringshavere at indfinde sig, maa det erindres, at der efter Forflaget er Afgang til paa et hvilket som helst Stadium af Behandlingen at saa Kurator og Udvalgsmedlemmerne affledigede; naar et større Antal Kreditorer henvender sig til Skifteretten med Begjæring om, at der til dette Diemeds Opnaaelse maa blive sammenkaldt en Skiftesamling, vil Skifteretten ikke kunne negte at opfylde deres Begjæring. Ved denne Afgang for Kreditorerne i Forbindelse med Bestemmelsen om, at Skifteretten forinden Anmeldelsesfristens Udløb kan tilside sætte Skiftesamlingens Valg af Kurator, maa der formentlig siges at være sørget tilstrækkeligt for de Fordringshaveres Lær, som ikke have kunnet møde paa den første Skiftesamling. Der er saa meget mindre Grund til med den norske Konkurslov